

μαρούνά μάτι έξει, πρός την ξυπίθετη διεύθετο; Μέτωπος δὲν, έπιμορχαν
νοσοκομεία κοντά στο μέρος όπου θά σιγάσῃ το άντοντιστικό δρα-
τύγιονα...;

Τή στιγμή έσπειν ήνας έκηφερδοπόδηλης περνούσε από τέσσαρα. Η Σ.
μόνη είλε τον γαμαρούνη νά της πάνω μηνέ έφερε δα. Είχε το προσώ-
πιδιμα όπι θά μάθανε έπιπλοις την άλιμην. Ήράγωτι, μέλις άνοι-
ζε το φύλο, το βέλωτα της ξεσαν στην παραγάτων είδηση, στην
τύλη την «Γερονότον της Ήμέρας»:

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΥΣΓΥΧΗΜΑ

«Θέλεις, περι άφων ήηην νοκτερινήν, εἰς την είσοδον τοῦ δάσους Βενού
αυτοκίνητον διηγεύμενον υπό τον κ. Ζάχ Ντυμαίν, συνεκρόσθη μ' ένα τροχο-
δρομικό δύμα της γραμμῆς Ζουανέλ. Τό δυστύχοντα έκαστε χόραν έξι άντα-
τήτητος ποι τον κ. Ντυμαίν, δό όποιος διετέλει ένα έλαφρά μέθη. Ο κ. Ντυμαίν
έπρασισθι μέλινον σοβάρος εἰς την αριστερά πλευράν. Ή δινές Φανού Ντορ-
λού, ή γωνιών πρωσανούσιστρια τον «Φοίλ Μπερέρ», η δησία έκαθητο πληγού
τού κ. Ντυμαίν, οποτε πάλως έλαφρούς μιλωμούσιον.

* * *

«Ένα αισθημα αποθαρρύνσεων, άηδης καὶ πιγδάς απογοητεύσεων
άλημμάσισ τότε την καρδιά της νεανίς γιναντας. Έποτε ο Ζάχ δέν
ήταν μόνον έλαφρος καὶ επιπλάσιος, άλλι καὶ φερτής καὶ ασυνείδητος,
ινίγανον νά νοιούσι ένα σταθερό αιθρία: Τόρα καταλάβαινε
η Συμόνη ποι περνούσε της φωτας τον ζάχ ήταν της έλεγε ότι ήταν
έπιχρομενός νά μενη σηγανά άργα το δράμα. Ήσι γάρ να συνεννοήθη
με άριστενος πελάτες τον, τόρα καταλάβαινε γιατί είχε τόσο περά-
τα άποινα ξέσπασα... Τόν νόμιζε άνθρωπο και καλέτερο από τον ζά-
λοντας άντρες. Μά τόρα έβλεπε πάς ήταν ήνας διετυγχανόμενός άνθρω-
πος χωρίς θύλην, στιλάρος τον έπιθεμαν τον — ήνας άντρας, μέ-
διν λόγων...»

...Στη μέλι απογινών, η Συμόνη βρισκόταν στό προσεκάλο τον άντρο της, ο Ζάχ, δέν
προσεκάλο τον άντρο της. «Ο Ζάχ ήταν πάτον... Μάλις είδε την γρανά
τον προσωπιθήσε νά γινογέλασι καὶ άργισε νά τής
ζήη δεντρή φωνή :

— Ένα έβγανα από το Κορυτεριά, το άπο-
τοντο μου έπειτα πάνω...

Μά η Συμόνη δέν τον άηδης νά συνεχίση, «Ε-
θύλε, μέ άποτελε πάνηση, την έπιχρομενό από το
ταντάται της, την έβλεπε τον ζάχ ήταν της έπειτα
το δάγκνο, την είδηση τον αυτοκίνητον διστι-
γμάτος. Σιγχρόνως τον κάπτασε μέ πόνο, μέ είρω-
νεια — καὶ μέ πάπον περιγέρνοι...

Τά έθετε, λοιπόν, σάλα; φθίνετε ο Ζάχ.

Η Συμόνη κανείστης κατατακά το ζεγάλι της.

* Ο Ζάχ έβγανε τελεσος το ίθηδο του, έβγανε άηδες την αποτελε-
θησι του, την έπιστοσινη ποι είχε στον έπειτα τον. Καὶ συγχρόνων,
κατάλαβε ότι έβγανε καὶ το παύλο τον γόντρο. Άτρογχατη κατάπο-
τη συγραμμίστης στην ποιασμένη γαζατημοτική τον προσώπου τον.
Κύ έρρεε στη γιναία τον έβλεπα τα τελείων στην πολύτιμη ποιαντα
μή δειφονε...

* Η πατείνουσα απότητα ποιητή τη Συμόνη, Απέραντη σιρατίκια
την πρέπεια για τον διστριγμένο τον Ζάχ. Στήλογγιμηρε όπι τον
άηδο τον τον είχε κάποτε λατερίσει σαν Θεό, δέν δέν της είχε γί-
νει άλτετα ζένος. Καὶ η Συμόνη ή άιστα έγινε δημη γιναία μέ-
σε σε λίγες ώρες, άηδον είδε νά έθετη λίγης θυμία της — κα-
τάλαβε ότι άλλο έπειτα τη στηρίξει άργισε μέ αέτης ήνας παρεργός
δημάσ. «Έπειτα στην άηδην καὶ άγνωστη μή της έπειτα την άηδην
Ω! ήξερε προσατατιλούσι όπι την προσατατιλούσι απότητα μέ την πλήρωμα
μέ πολλά δάρων, μέ πολλά παραδοτέλιν... Λέτο έμως ήταν το κα-
θίσον της...

Καὶ η νεανίς γιναία έστριψε καὶ η λιμος την άηδη της στό μετο-
πο — σάν μητέρα το άρρωστο παΐδι της...

ΑΟΥΓ· ΣΩΡΕΑ

ΑΠ' ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΑΠΑΝΘΡΩΠΩΠΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

* Απάσια καὶ άνατριχιαστικά ήσαν κατά την άρχιστητη τη έθιμα
πολλούν άγριων κελῶν της Αγρικής, δι' άποιοι έπωγαν τον νευρούς
τον.

Οι Παδαγοί, λαὸς Ίνδονός, δταν πέμπανε κανείς άρχιργός τοις, ε-
σοτονων δσονς άρρωστοντος επιφραγμαν στην φράη τον καὶ τον έθιμαν
μαζέ μέ τον άρχιργό, για νά τον ζητημεύσουν ίσα... σωματοφύλακι
στον άλλον ζόσιμο.

* Ο Ήρδοτος έπισης άναμερος όπι οι Κοριτσιώνοι Συνίδες συνηθί-
ζαν νά κάπιν, μαζέ μέ το σδμα τον πεμπάμενον βασιλέων τον, καὶ τα
άλιγά τον, καὶ τα συνιά τον καὶ την πιό άγαπημένη σύζυγό τον.



ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

Σ' ένα μηδαμα είναι τόσο διστολό νά τη καλό για μάργαρα πού-
χε παράπονα μαζέ της. Ωστο καὶ νά πή καρό για μά πού τον έχει
έπειστο.

Μή καρδιά γενάτη αισθημα ποι έχειλίζει. Ήδησε νά έχειλίζει. Από
την μάναρη μιᾶς έφουμενης γεννιατο σέντοπα ή ανάγκη ένος φίλου.

ΡΟΥΣΩ

* Τη φύλα δεν πού άγαποντοσαν παράπα, είνε γηρασμένος έφωτας.
Ο ή γι ζώ

Κανιά μηδοστινην έπαιξε δέν πορει νά προστάζη τον έφωτα. Κανιά
νέος είνε έφορες γιατί προτίτεται μέ την πατέτη την έχειλίζει.

* Η μεγάλη τέχνη για ήναν άνδρα ποι προσεισθείται τον διάδοχό^{την}
τον έφωτα είναι νά τον παμαγρούμην παν δημηρούστεσα την
θέση του. Έτοι είνε οίγρος ποι μη μέ πληρωμή μέ την εύ-
γνοιανην ή την ιλιογρήσια της φύλας...

* Νά ποιει δραματικής έπιχρομενές, άλλι νάρετε σεβασμού. Νά τη
παρέντετε μέ την έφωτα ποιασμόρησε νά μη της παίρνετε
γηρασμόσιατα, άλλι για γάρες. Νάρετε πάντα^{στη} νιδησης ποι την πατέτη
δέν είνε νόμημη, παρά μέντο μέ την συνεδεμή πατέτη ή προσθετική?

ΡΟΥΣΩ

* Όσοι ποιητά περέγραψαν τον έφωτα, τον πα-
ρούσασαν σαν παΐδι, μη νά δείξουν ότι δέν έχει
ζει, τον δέσαν τη πάτη μέ ένα παντήρη για νά
δείχνει πότε δέν έβλεπε τηπετα, τον έβλαν πότα
στη γέρα για νά σεβασμόσιον μέ απά της πλήγες
πει έλαγη στης μετά πάντας καρδιές, καὶ τον δώ-
σαν να γιναία μέ μέταδια για νά δείχνουν τη
φύτη ποι άπαντες κανούν πορά, πει άπο τη δύοτη
περούσιατο ποιατη, πολειτ, έπειστες πατέτη δ-
λέζλιρα ήγειρη?

Ανίς ντέ ΣΥΝΤΕΩΝ

* Η άποτια είνε μηρητη στόν άνθρωπο. Όσοι πορει σαντες έντο-
λη της άρωσατης, άλλο τοσο πορει νά μενη σταθερός πα στόν
έφωτα του. Η άποτια δεν έπαιξε μέ την έγκατάτειρη παρά..., μερι-
ατες μηνες μόνο!

ΣΑΜΦΩΡΟ

* Στόν έφωτα, ή γιναίας παρνογι πεγάλη πόρα... σταν ποοζωφούν
μόνες της. Έδην διως θελήσει κανένας να τούς δόση μάθηση, τότε
άπο την περά παντηλογίας, κόβοντε τη, φόρα της καὶ... άργησον νά
έπορον.

ΣΤΟΝ έφωτα, τη πάτη μιλούν στόν ένισο.

Αληφ οντος Κάρ

* Ο ήρως ποιει μέ την τέχη: Ανν τον άρεστι να τον συνηγόν.
Έποσέπεται, συνιδησ, άποις ποι κομόρητα. Για μέτο τα περισ-
σότερα φύλα τον ή νεφάδες τον παραμιθών τα δίνουν σε κλειστά
πάτη.

ΘΕ ΑΡ Ι Λ Ο Ζ Γ Ζ Ο Τ Ι Ε

* Το νά πορέση νά συγχρατήση κανίνας τον έφωτα μετά τον γάμο,
τον άλογόμηρη πατέτητη.

Κρεία Σ άρ Ζ Ρεμπό

* Η τόλη έσασηλίζει πάντα την πετεζια στοις έρωτεμένους.
Όσοις σέ μέλα, ήτοι καὶ στόν έφωτα οι δειλοί μάνο άποτηγάνουν.

ΜΟΙΣΙΟΣ

* Η γιναία της περισσότερο μετειτε νέ την πεβοντια.

* Ο θεός έγανε της γιναίας των άρωτεων ζωρῶν Σανθές, θέλον-
τας να παρηγορήση τούς των τόπουν έσεινον, γιατί τους έ-
στρομε τον ίησο.

* Όταν μά γιναία είνη έπειγμανην, θηρη ή οίζογένεια της εύτυχε.

* Η γιναία είνη ή φυζή της άνθρωποτηρος.

* Αλλοιμοσ σ' διοιον περιφρούσι τα δασρα μάς γιναίας! Ο

* Θέρες θά περιφρούσι της προσευχές του!

* Η γιναία καὶ μάργαναν παλέτρα δην έδι-

δάσοντο μέ το τους τυφλούς, οι άποιοι δεν
κανούν ούτ' ένα βίρα
η δέν βεβασιθωδην γιά
την στερεότητα τον έδαφους ποι θά πα-
τήσουν.